

Leto 8. Štev. 5. PRILOGA ZA MLADINO. 1939. maja 8.

JEZUŠEK, PROSIM TE NA NAJSVETEJŠO TVOJO
I TVOJE MAMIKE MLADOST, POSVETI NAŠO
MLADINO.

Ka je na sveti, je poželivost tela. (I. Jan. 2—16). Tak je, draga mladina, tvoje telo je poželivo. Te ogenj, dečko i dekla, s sebov nosita, kamakoli ideta. I te ogenj poželivosti požge vajno dūšo, če ne pazita. Pazka je pa 1) molitev, 2) borba. Zadnjič smo vama povedali, mladenec i mladenka, da spadneta, če se prilik ne ogibleta, to je če lūbita alkoholne pijače, plese, nočne tepešije i nepotrebno shajanje. Sv. Dūh Bog pravi: „Kl lūbi priliko, prejde v njej.“ (Eccli 3—27.) Proti tomi nega apelacije. Če lūbiš priliko, prejdeš v njej. Prejdeš v njej, ar ti Bog v priliki ne da milošče za znago. Milijoni so že tak spadnoli i zgūbili najjaki kinč, nedužnost. Guč na samotnom kraji v noči,

mislih se ti bo v duši zbujalo. — Ešče letos te navčimo, draga duša, kak lejko sv. čislo moliš kak pripravo za sv. obhajilo i kak se ž njim lejko goreče zahvališ za sprejem tela Gospodovoga. Tečas pa verno čti vrstice od Marijinih rož, od sv. rožnoga venca.

MARIJINA DRUŽBA

GREH SOVRAŽI — GREŠNIKA LJUBI!

V Gospodu ljubljena sestra!

Vzamiva danes primer: Imaš prijateljico, ki ti je srčno vdana že leta in leta. Njena duša ti je tako odkrita, da ti zaupa vse, tudi največje skrivnosti iz svojega življenja. In ti nisi dolžnica njene velike ljubezni, kajti vajino prijateljstvo nima meja? Nekega dne pa prihiti k tebi, vsa strta in skrušena od bolesti in — kesanja, ter se ti vsa v solzah razkrije: „Ljubljena sestra v Gospodu! Odpusti mi! — Glej padla sem; vihar sveta me je ujel v svoje mreže. Grešila sem. Nisem poslušala svarilnega glasu svoje vesti, ampak zapeljive besede podlega sveta. Odpusti mi, če moraš, bodi mi zopet dobra in pozabi moj greh! Kaj boš storila sestra v takem primeru? Ali boš preslišala besede ki so bile ena sama prošnja za odpuščanje in besede, iz katerih je zvenelo bridko kesanje! Sestra! Ako si plemenita in blaga duša, boš gotovo vzdignila svojo sosestro v Gospodu od tal, kakor je nekoč vzdignil Kristus grešnico Magdaleno in ji nežno dejal: „Idi, ne greši več!“ Tako storé plemenite duše, ko je njih bližnji padel, grešil! . . .

Šolarje v sprevodi na veličastnoj proslavi v Črensovcih I. 1938. sept. 11.

Koliko pa jih je, ki se takoj, ko je padla senca greha na nje, ki so jim bili dragi, obrnejo proč od njih! Za nje nimajo več ne prijaznega pogleda in ne besede. Sestra! Ne mislim s tem, da bi mogla gojiti iskreno prijateljstvo do njih, ki so padli, in tonejo v grehu, da bi se mogla zblížati z njimi, ki ne poznajo Boga in še mogoče tebe skušajo odvrniti od Njega! O ne! Mislim le tiste duše, ki se še dajo pripeljati na pravo pot po Tvoji prijazni besedi, po Tvojih lepih vzgledih in Tvojih molitvah. Ponavljamo besede našega svetniškega škofa Antona M. Slómškega: „Greh sovraži, — ali grešnika ljubi!“ Skušaj storiti vse, da tvoj bližnji zopet veruje v Boga, da zasovraži greh in njega hudobijo. Kako naj to storim, me vprašaj, ljubljena sestra? Moli, moli veliko in vztrajno za nje, ki so padli in zašli na kriva pota. Marija ne bo preslišala tvojih molitev in ne tvojih prošnja! — Njeni otroci smo vsi, tudi tisti, ki so padli! Pod križem nas je sprejela vse za svoje otroke. Njeni smo. Glej sestra! Mati ljubi vse svoje otroke enako, čeravno niso vsi vedno dobri. Med njimi je gotovo kateri, ki povzročata materi boleost in ji krajša življenje s svojim slabim vedenjem, in vendar ga materino srce vroče ljubi. Ona moli zanj dan in noč, ker se boji za njegovo dušo! Tako zemeljska mati! — Nebeška mati pa je mati nas vseh. Ona kleči pred Večnim Kraljem in moli ter prosi za nas, svoje otroke, za vse uboge grešnike. Zato sovražimo greh, ko največje zlo, izogibajmo se ga, kot strupenega gada, molimo pa za tiste, ki so padli, ljubimo grešne sirote in jih skušajmo dvigniti iz prepada, saj so naši bratje in sestre. Ne žalimo Boga in naše nebeške Marije, ampak sklenimo še danes: „Rajši umreti, kakor grešiti!“

Vika Razlagova.

Naši v Franciji: Goričanec naklada.

DUHOVNIK ODGOVARJA SVOJI MATERI.

(R. J.)

10. *Kaj je občestvo božih otrok?* — V apostolski veri proti koncu molimo: Verujem v sv. kat. Cerkev, občestvo svetnikov. To občestvo je duhovna zveza vernikov na zemlji, duš v vicah in svetnikov v nebesih. Ker je to duhovna zveza, sega onkraj tega življenja. Smrt razdere le telesno zvezo med udi sv. Cerkve, duhovna zveza pa še ostane.

Duhovna zveza pa, ki nas tesno druží v eno telo (Cerkev), katerega glava je Kristus, sta vera in ljubezen. Po veri in ljubezni smo združeni z glavo, z Jezusom Kristusom in on z nami. Po veri in ljubezni smo združeni s svetniki v nebesih in z dušami vicah in oni z nami. Po veri in ljubezni smo tudi združeni z vsemi katoličani, ki prebivajo po širnem svetu, čeprav jih nismo nikdar videli.

Kakor so telesni udje drug drugemu v korist, tako so v občestvu posamezni udje deležni duhovnih dobrot vsega občestva. a) *Verniki na zemlji* so vsi deležni dobrot, ki prihajajo iz daritve sv. maše, iz molitev in drugih dobrih del vse Cerkve. — b) *Dušam v vicah* pomagajo verniki na zemlji z molitvijo in drugimi dobrimi deli, z odpustki in zlasti z daritvijo sv. maše. Tudi verne duše v vicah za nas Boga prosijo. — c) *Svetniki v nebesih* Boga molijo in s svojimi prošnjami pomagajo vernikom na zemlji in dušam vicah.

TRETJI DEL PRIDIGE.

„In ta zaklad smo prejeli iz nebes brez svojih zaslug“: drugi vzrok, zakaj bodimo zanj Bogu hvaležni. Bog nas je — uboge, nizke stvari „povzdignil iz prahu“ do slave in sreče božjih otrok.

Rimski pisatelj Quintus Curtius nam opisuje znamenit dogodek iz življenja Aleksandra Velikega. Mogočni osvojevalec zmagovito prodira v Aziji. Vzame obmorsko mesto Sidon ter odstavi sovražnega mu vladarja Stratona. Ko premišljuje, koga bi povzdignil, dal na mesto odstavljenega Stratona, pridejo predenj nekateri odlični meščani s prošnjo, naj jim postavi za oblastnika nekega Abdolima, ki je bil sicer plemenitega rodu, a je živel prav priprosto in je kakor kmet s svojimi rokami obdeloval zemljo na svojem posestvu zunaj mesta in so ga vsi spoštovali zaradi njegove razumnosti in poštenosti. Aleksander jim ugodi. Vrlegn moža pripeljejo predenj in Aleksander mu izroči žezlo in krono. Kako se je pač začudil novi mestni oblastnik!

Ljubljeni poslušalci! Ta dogodek vsakemu izmed nas lepo predočuje srečo, ki nam klije iz sv. vere.

Ti nisi bival na kakem vrtu, kakor Abdolim, preden te je Bog poklical v zemeljsko življenje in k sv. veri. Sploh te še ni bilo, dobrotni Stvarnik je pa že takrat mislil na te. Oni Sidonec

je imel pri Aleksandru prijatelje, priporočal ga je njegov plemeniti rod, razumnost in veljava pri rojakih. Povej mi, s čim si se pa ti mogel prikupiti Bogu, še preden si zagledal luč sveta, še preden si ga mogel spoznati in ljubiti, da te je sklenil poklicati po sv. veri v svoje kraljestvo na zemlji in po njem do večnega zveličanja? Prav nobene reči mi ne boš mogel imenovati.

Še več. Bog je naprej videl tvoje grehe, njih število in velikost, te je vendar v svoji neizmerni dobrotljivosti hotel sprejeti pri sv. krstu za svojega otroka, hoče ti tolikokrat in tolikokrat odpustiti grehe, hraniti te z nebeško mano v presv. Olt. Svestvu in te slednjič sprejeti v svojo večno slavo. Razloži mi, če moreš, zakaj te Bog tako odlikuje? In če tega ne moreš, mi pa odgovori na to le vprašanje: Ali ti ne pravi razum in srce, da moraš biti hvaležen za tako čudovit dar iz nebes?

Morebiti blagruješ Mozesa, ker je bil otet iz vode in je bil vzgojen na kraljevem dvoru v Egiptu; blagruješ egiptovskega Jožefa, ki je srečno prišel iz ječe in bil povzdignjen do dostojanstva podkralja; blagruješ tudi Davida, ki so ga kot pastirja očetove črede poklicali na kraljev prestol. Blagruj rajši samega sebe! Bog ti je izkazal večjo dobroto, ker, kakor piše sv. Avguštín — „ni večjega bogastva, večjega zaklada, večje časti, sploh na zemlji nobene reči, ki bi bila večja od kat. vere.“

Naši v Franciji:
Skupina po opravljeni
sv. spovedi v Brillange.

V tem zadnjem delu je 8 točk, katere niso povsem jasne moji dobri materi. Ker sem pojasnil že 20 točk, bom še teh 8.

1. *Kako smo ljudje božji otroci?* — Najprej zato, ker nas je Bog ustvaril. Še bolj pa zato, ker nas posvečujoča milost naredi za božje otroke i dediče nebes. S to milostjo nas Bog tako prerodi i preobrazi, da se razlije čez našo dušo nekoliko njegove svetlobe, lepote in popolnosti, tako da mu postanemo nadnaravno podobni, kakor so tudi otroci podobni svojim starišem.

Bog nas resnično sprejme za svoje otroke, kakor pravi sv. Janez: „Poglejte, kakšno ljubezen nam je skazal Oče, da se imenujemo otroci božji.“ (Jan. 3, 1.) S tem, da nas sprejme za svoje otroke nas tudi posinovni in obenem naredi za dediče nebes, saj tudi posinovljeni otroci dedujejo po tistih, ki so jih posinovili. To nam potrjuje sv. pismo takole: „Če pa otroci, smo tudi dediči: dediči božji, sodediči pa Kristusovi“. (Rim. 8. 17.)

O, zares neskončna je božja dobrotā! Ustvaril je človeka, pripravil mu je nad vse lepo telo, vdihnil mu je neumrjočo dušo, da je bil že po naravi visoko nad živalskim plemenom in Bogu samemu podoben! Pa s tem se božja dobrotā še ni zadovoljila, marveč mu je v dušo vlila novo življenje, da bi postal sposoben v večnosti njega samega naravnost gledati, spoznavati, ljubiti, uživati. Človek je bil ne več samo božja stvar, ampak je postal preljubljeni otrok božji.

Naši v Franciji:
Goslar Forjan Anton.

Trboveljskoj potom hranilnice dr. ban. izplačano za 15 ton vapna 3405, težakom za nošenje, gašenje vapna, kopanje kamla, kišta, vožnja vode 731, late pri Koceti za zadelavo grabe 11, kapore za opeko občinskim podjetjem Gor. Radgona 5000, za skladanje cigla i kopanje kamla delavcom za 1 teden 828, za opeko v Borejce 15.000, telefon G. Radgona 12 Din. — Oča sirot povrni vsem v obilnosti.

Kamen i pesek so brezplačno vozili za Dom sv. Frančiška v Črensovcih sledeči: Iz G. Bistrice: Doma Marija, Krampač Stefan, Ifko Ignac, Ifko Stefan, Kreslin Martin, Vučko Ana, Gjorek Jožef, Horvat S. Kata, Kustec Matjaš, Balažic Stefan, Kelenc Jožef, Jakšič Marija, Tratnik Stefan, Jakšič Pavel. Iz Črenovec: Tompa Martin, Tompa Ivan (2), Plej Jožef, Halas Martin, Tkalec Ivan, Kikel Mihal (2), Ritlop Stefan, Gabor Stefan, Hanc Stefan (2), Törnár Stefan, Zelko Anton, Kolenko Ivan (Lütarov), Lütar Martin, Halas Jožef, Horvat Stefan, Žoldoš Aga, Bojšič Jüri, Skerget Štefan, Hozjan Stefan, Smodiš August, Hozjan Kata, Ritlop Ivan, Ritlop Ana, Horvat Ivan, Grüškóvňjak Kata, Kustec Stefan, Gabor Ivan, Cigan Stefan, Kocet Ivan, Hodnik Ivan. Iz Trnía: Horvat Ivan, Čurič Treza, Zadravec Marko. Iz S. Bistrice: Kramar Ana, Hren Ignac, Horvat Ivan, Godina Marko, Kustec Jožef. Iz Žižkov: Kavaš Mihal, Horvat Anton, Koštric Jožef. Iz D. Bistrice: Bedernjak Janoš i Ritlop Stefan. — Naj oča sirot vsem v obilnosti povrne za sirote poklonfeno vožnjo.

REŠITEV VGANK APRILIŠKOGA SNOPIČA.

1. V izdajšnjem časi v šterih državaj se preganja Kristušova vera?
2. Ka je naša dužnost gledoč na preganjane kristjane?

Rešitev:

1. Kristušova vera se v zdajšnjem časi preganja v vseh tistik državaj, gde se sme glasiti ali gde sama državna oblast glasi vero Kristušovoj Cerkvi nasprotno. Vera, Kristušovoj nasprotna i to najhüše nasprotna, se najde v komunizmi i toga deteti brezboštvi pa v nacizmi. Komunizem popunoma taji Boga, nacizem pa postavlja krv i pleme za fundament svoje vere, štera je poganska. Komunizem je vpelan v Rusiji i Mehiki, slobodno se pa širi tüdi v Franciji. Iz Spanije ga je strebo z božov pomočjov krščanski vojskovodja Franko ravno letošnje vüzemske svetke z končnov zmagóv. Nacizem je vpelan v Nemčiji i širi se tüdi po Italiji. Druge države uradno ne širijo i ne pripoznavajo niti komunizma, niti nacizma. Nacizem izvira iz reči natio, ka pomeni narod, pokolenje, krv. Komunizem izhaja iz reči commune, ka pomeni skupnost. Komunizem bi najmre rad ednake pravice spravo vsem lüdem, a pri svojem prizadevanji, kda se je ločo od Boga, je spravo na svet najvekše krivice. Par židovov i njihovi privržencov se kople v bogastvi i živejo bole razkošno, kak nekdašnji casarje i kralovje, milijoni siromaškoga naroda pa od glada vmirajo. To je skupnost komunizma.

2. Naša dužnost je živeti pravo krščansko življenje, z našim vzgledom podpreti druge i svoje trpljenje pa molitve darivati za preganjane kristjane!

Rešili so: Žunič Ignac, vuč. I. razreda, Sobota, Gutman Jožef, Horvat Stefan, oba z Bogojine, Kofjač Franc, Petanjci, Varga Stefan, Filovci, Bežan Jožef, Grad 130, Horvat Ivan, Bogojina, Zelenko Ignac, Bükovnica, Prša Štefan, Vel. Polana, Krčmar Ivan, Vel. Polana, Maučec Rozalija, Bogojina Glavač Štefan. Bükovnica, Glavač Franc, Beltinci, Mihalič Anton, Vančaves, Kovač Franc, Grad, Veleberi Leopold Bogojina, Tibaut Terezija, Mostje 47, Gjorek Štefan, Bükovnica 30, Žerdin Verona, Žižki, Gumilar Viljem, Vidonci 2. Vsakoml smo po pošti poslali nagrado.

NOVA VGANKA.

Napišite pozdrav, Mariji na čast.

Sto napiše najlepši pozdrav, dobi lepo svetinjico za nagrado, štero smo dobili iz Francije. Rešiti se mora do 25. maja.

Na podporo Marijinoga Lista so darovali v Din. sledeči: (Hanc Rozalija, Črensovci, iz Francije 50, Zver Kata i Marija z Chicage 54, Tkalec Matjaš z Francije 20, Maitz Terezija z Zagreba 16-50, Vuk Marija, G. Bistrica, z Francije 5, N. 2, Jaklin Ignac, V. Polana, iz Francije 21 Din. — Marija povrni vsem v obilnosti.

Marijin List je naraseo meseca aprila za komadov: 3 v Filoycih, 1 v Matjašovcih, 1 na Petanjcih, 6 v Franciji, 1 v Robadiji, 1 v Nemčiji, 1 v Vančavesi, 1 na G. Bistrici, 1 v Chicagi, 1 v G. Črncih. Skupno za 17 komadov. Odpadnolno je komadov 8 v Franciji, 1 pri sv. Jürji, 1 na G. Bistrici, 1 v Ljubijani, skupno 6 komadov. Čisti narastek 11 komadov. Iz srca se zahvalimo častivrednima slugama Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč. Prosimo jiva, naj napunita s svojim duhom slovenski narod, njegove liste i je razširita. Sv. Ciril i Metod naj njima sprosita čast oltara, bodi naša stanovitna molitev.

Pisma naših z tujine.

Prečastiti gospod urednik! Prosim vas, kak ste javili v zadnjoj številki Marijinoga Lista, da ste vsem naročnikom poslali kalendar, šteri so plačali naročnino za leto 1938., oprostite, tudi jaz sem plačo naročnino za leto 1938. i ščem biti naročnik nadale i ne sem šče dobo Kalendar Srca Jezusovega. Marijin List sem dobo že pred novim letom ali kalendara ešče nega.

Prosim vas gospod urednik, pošlite meni ga tudi ešče. (Poslani. Vrednik).

Zdaj vam pa naznanim, ka sem vam poslaol 100 dinarov za naročnino na dve leti naprej za leto 1939. i 1940., ostali dvajset dinarov naj bo 10 dinarov na podporo Marijinoga Lista i 10 dinarov na Dom sv. Franciška.

Tu se vam lepo zahvalim na rednom pošiljanji Marijinoga Lista i vam želem vso srečo v tom novom leti i Bog vas živi šče duga leta.

August Bertalanč, Sv. Jürji, zdaj v Franciji,
naročnik Marijinoga Lista.

VSEM, KI LÜBITE MARIJO.

Lepi Marijin mesec je priromao k nam. Kak ga bomo obhajali, ka Mariji za dar poklonili! Ona duše potrebüje. Te njej dajmo. A te duše ne poznajo svoje matere Marije, je ne lübijjo, se do nje ne obračajo. Delajmo zato, da jo spoznajo. To delo pa tak opravimo, če njim damo do rok Marijin List. Duše so potoplene v svet i svecke reči, mrzi se njim pa vse, ka kaže na Boga. Te duše zato predvsem potrebüjejo pobožno čtenje. Takše je Marijin List.

Ki lübite Marijo, širite te mesec njeni Marijin List. Obiščite hiše, gde ga ne čtejo, priporočite ga pa te vidili, kak vse načiše bodo tiste duše, ki so dozday blodile. Molite i širite Marijin List. — Vredništvo.